

Nepodpisani se dopisi ne tiskaju.
Pripremljana se pisma tiskaju po 5
četvrtak redakcije 60 st., za svaki redak-
ciju 5 st., ili u sljećaju operacija
uz pogodno se upravom. Novi se
dile postaraku ne putnicom (as-
segao postale). Na administraciju
„Naša Sloga“ lice, prema i na-
bilici pošte valja točno iznastiti.

Kome list nedodjele na vremje,
čeka to javi odpravnici u otvo-
renim pisanjima, na koje se ne plaća
poština, ako se iscriveno napiše:
„Reklamacija“.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Sloga rute mala svrati, a zatoga sve pokvariti. Nar. Poz.

Poziv na predplatu.

Početkom ovoga mjeseca iztekla je našim čitateljem predplata na prvo polugodišće 1890. godine. Imade žalibice i takovih, koji nam duguju predplatu za jednu i više godina. Molimo dakle jedne i druge, da učine svoju dužnost, da ne budu poslije njim i nam nepričika. Izdavanje lista neodvisna stoji rukom jedno i drugo. Slaveni pak velikih žrtava i dosta novca. Svaki Primorja i Dalmacije, proti kojim prijatelj naše slike stvari bijaše „Pro Patria“ glavno oživotruđan je, da nam olačka rena, uvidjaju već sada, da se ne smaju posao oko izdavanja ovog jedinog glasila za hrvatski puk Istre.

Nove molimo, da nam se šalje poštarskom naputnicom, „Naša Sloga“ stoji na godinu za imućnije 5 fr. a za seljake 2 for. Na pol godine polovicu gornjih cieni.

Uprava „N. Sloga“.

„Pro Patria“ razpušćena!

Iznenada kao grom iz vedra neba doljetela amo iz Beča prošle srede skolskim družtvima bijahu podpomagani u toj borbi svojim vijest, da je ministarstvo unutarnjih posela razputilo talijansko družtvu „Pro Patria“, kojemu se nalazi sada u verein“. Jedni i drugi dobivali novi „Pro Patria“, kojemu se nalazi sada u Verein“. Taj članu pomoć ne samo iz raznih strana sjeo ili predsjedništvo u Trstu. Taj države, već dapači i od njihovih su glas razširio se brzinom strelje po državama, već dapači i od njihovih su plemenika izvan države — iz Njemačke i Italije. U Tirolu rade si jezinih granica. Na vijest o razputstvu „Pro Patria“ čula se dva posve protivna krika. Krik užasa i razočaranja i krik veselja i nade. Austrijski Talijani, osobito takozvani liberalci, podi- gože silnu buru nezadovoljstva i ričenje punih pluća na nepravdu i zlobu, koje da njim pokopaše omiljelo njihovo družstvo. Oni pak, proti kojim bijaše napereno čitavo djelovanje družstva „Pro Patria“ odahnuše malko na prvi glas o razputstvu družtva naziruće u tom prvi korak cesarske vlade, da se stan-

na put nepatriotičkim i nečovječkim težnjam naših narodnih protivnika. Danas već, nakon osam dana, nestalo je onog prvog utiska koli s talijanske toli s protivne njim strane. Tali- jani, sabrav se s neotekivama udarca, snuji i rade juž kako da si zaciele van ranu, kako da stvore novo, slično prvomu družtu i kako da sprave jedne i druge, da učine svoju dužnost, ostavščinu „Pro Patria“ u prave ruke, da ne budu poslije njim i nam nepričika. Izdavanje lista neodvisna stoji rukom jedno i drugo. Slaveni pak velikih žrtava i dosta novca. Svaki Primorja i Dalmacije, proti kojim prijatelj naše slike stvari bijaše „Pro Patria“ glavno oživotruđan je, da nam olačka rena, uvidjaju već sada, da se ne smaju posao oko izdavanja ovog jedinog glasila za hrvatski puk Istre.

„Pro Patria“ nalazi se u talijanskom dijelu Tirola — u Trentu. U Tirolu rible i bore se međusobno dva plemena, naime Talijani i Niemci. Koli jedni toli drugi, i krik veselja i nade. Austrijski Talijani, osobito takozvani liberalci, podi- gože silnu buru nezadovoljstva i ričenje punih pluća na nepravdu i zlobu, koje da njim pokopaše omiljelo njihovo družstvo. Oni pak, proti kojim bijaše napereno čitavo djelovanje družstva „Pro Patria“ odahnuše malko na prvi glas o razputstvu družtva naziruće u tom prvi korak cesarske vlade, da se stan-

u protiaustrijskom duhu i drugo — Sto nam se čini glavnije — što je s dobrim uspjehom odbijalo širenje njezinskog jezika u južnom Tirolu.

Družtu ovo dakle nije razpušćeno radi naših narodnih interes, radi naše kože, posto se je imalo do sada sto

sto prigoda, da se brani i zagovara proti Talijanom naši i državne pro- bitke ovdje na jugu, no toga se nije do sada učinilo postajući našim nespa- štem prosti ruke, da ruju proti svemu i truu sve, što je slavensku.

Cesarska vlada urjerila se napokon sama, da su bar ovde sve težnje toga družta nezakonite i nepravedne, da je njihova borba nizka i neplenumita, da nebrave svoje, već da navaljuju na ludje, da se u toj borbi služe svim dopuštenim i nedopuštenim sredstvima i napokon, da je „Pro Patria“ samo sredstvo k postignuću cilja, koji je skroz protivanje i maklum težnjem u Tirolu. Sve to pri- nukalo je dačke visoko ministerstvo, da prekine naglo nit života družtu, koje bijaše doista opasno državi i njezinim metalijskim podnikom. Kako je to izvelo ministarstvo nutarnjih posala, vidit ćemo drugi put.

Hrvatski narode! *)

Željeni dan otkrića Milovana spomenika već je na pragu.

Daleko čuveni naš umjetnik Ren- dić, ako i kroz jadikove klance, na-

rodnom pouzdanju leipo je odgororio.

Na 26. agusta o. g. u gradu Makarskoj — dan svetog otkrića — narod će harnim okom moći razgledati krasno rukodjelo, a sreće će mu se oduševljeno uzmeti na pomislaj, da se je častno odužio dragoj uspo- meni svog omiljelog pjesnika.

*) Sreću rodoljubne novine u Dalmaciji, Ba- novini, Bosni, Hertegovini i Istri, umoljene su preiskrat ovi proglašeni.

— Srakojako, ponajviše naopako, odgovorilj sjetnim glasom.

— Dobro Vam svakako vije, al ne treba zato zdraviti. Nesebičan i požrtvo- van rad roda i Vaših pravaka pripraviti će Vam bolju budućnost. Ta ono i kod nas u Krajini . . . zaujate u Krajini bili su uveli po školah njemački jezik, da će nas toho ponjemiti. Al su napokon odustali od toga, jer su uvidili, da se narod tolično odnosi.

— Točno u devet sati otvor podkonzul vrata svoga ureda. Ja za njim. Pozdravili ga hrvatski, jer sram znao već od prije, da je rodom Hrvat. Umoljili ga, da mi vrati putni list, što on odmah i učini.

— Sjedjuto časak, reče mi on, po- nudiv mi stolicu.

— Sjedoh pak zametnusno razgovor o Port Saidu, o vojem boravku tui, o do- movini, o stranki u Hrvatskoj itd. itd. Bio je rodom Granicar, žarki rodoljub i vrlo čestit čovjek.

— Čast i poštjenje onoj stranci, koju Vi zagovarat, reče mi među ostalim, al svakako morat će to priznati, da ipak každakda pretjerava nešto . . .

— Oprostite, gospodine, al onu stranku nijedas parobrod dolazio iz istočnih strana. I vježina programa, čega avega neimaju istoka, zaustave se njekoliko sati u Port-

— Dobro, neka Vam bude, a kako gospodinom, vrati se kući.

(Konac sledi).

PODLISTAK.

Put u Egipat.

II. dio.

U Port-Saidu.

Napisao Vlaške Krajanin.

10. Na groblju.

(Daleje.)

Tihu molitvu župatahu mi usta, vrću molitvu, u kojoj sam molio Svetišnjeg, da se sveti dobre duše plemenitosti Hrvata. Kad si na jednom princi mi se, kada dođem neke tajne glasove — glasove hrvatske, a u prvi mah činio mi se, kada do dolazi iz grba. Protruh! Obrazice njezinskog koračaja odaljeno od mene bila se zauzavala povorka ljudi s urutvskim lijesom: Opraviti se s Korićevim grobom, podjuk do one povorki odakle mijrijah, da su oni glasovi doprili do mene.

I u istinu nisam se varao. Pristupih blize.

— Oj otče mili . . . mili moj otče! Naricale ljeputan maledi klečeć pred fiesom, koji mu je krio preljubljenoga roditelja.

Opet dakle jedan Hrvat u bladan Seidu,

grob, što mi ga tuđa zemlja podaje, po- mislih i snuditi se.

Napokon spuštiće lies u grob. Pokojnik bio je rodom, keko sazna kasnije, iz hrvatske Primorje.

Ni tebi nije bilo sudjeleno počivati u rođenjoj zemlji, uzađaun bariv grudu zemlje na njegov lijes.

Vraćajući se u grad osjetiti silnu tugu, koja mi bijaše pritisla bolno srce.

11. Odlazak

Školski praznici bijahu jutro na iz-

maku, a blizalo se vremje, da sam morao ostaviti Port-Said i vratiće se u domovinu, da nastavim banke. Nadodje dan odlazak.

Bijaše u petak, dne 9. septembra. U jutro tog dana, negdje oko 8 sati, do- plovi u Port-Saidsku luku Lloydov paro- brod „Daphne“. Dolazio je iz Cagliarija,

a imao se je zauzaviti u luci do 5 sati poslije podne. Iz Port-Saide valjalo mu krenuti u Aleksandriju, da tui izkrene svoj teret na drugi Lloydov parobrod „Eu- terpe“, koji je imao tek u utorku od- ploviti put Tratz.

To je onaj dulji put, koji sam morao niesi i ja prevliti, budući da nije omiljena dana. To je još najviše, čistota i poštjenje ljudi nijedas parobrod dolazio iz istočnih strana.

Ovi Lloydovi parobrodi, koji dolaze iz istoka, zaustave se njekoliko sati u Port-

kamo dospiju u šest dana, a ujekoj i prije.

Kad je parobrod ulazio u luku, šetao sam „Marinom“ čekajući na dolazak podkonzula, koji je imao doći u ured okolo devet sati. Kod njegove haljine se moj putni list, što sam mu ga bio izradio odmah iz mogu dolaska u Port-Said.

Točno u devet sati otvor podkonzul vrata svoga ureda. Ja za njim. Pozdravili ga hrvatski, jer sram znao već od prije, da je rodom Hrvat. Umoljili ga, da mi vrati putni list, što on odmah i učini.

— Sjedjuto časak, reče mi on, po- nudiv mi stolicu.

— Sjedoh pak zametnusno razgovor o Port Saidu, o vojem boravku tui, o do- movini, o stranki u Hrvatskoj itd. itd. Bio je rodom Granicar, žarki rodoljub i vrlo čestit čovjek.

— Čest i poštjenje onoj stranci, koju Vi zagovarat, reče mi među ostalim, al svakako morat će to priznati, da ipak každakda pretjerava nešto . . .

— Oprostite, gospodine, al onu stranku nijedas parobrod dolazio iz istočnih strana. I vježina programa, čega avega neimaju istoka, zaustave se njekoliko sati u Port-

— Dobro, neka Vam bude, a kako gospodinom, vrati se kući.

(Konac sledi).

Istina, svak nemože pobrati spomeniku, al tvoje perjanice nesmiju izostati, te svak može u svom mjestu, na svom domu harno se sjediti svog miljenika i obnoviti se u duhu naših vitezova, naših pradjedova.

U to ime lijepo te pozdravlja i draga te čeka na taj tvoj narodni pri-

Gradac u Primorju 1. jula 1890.

Odbor za Kačićev spomenik.

Petar Andrijašević, predsjednik.
Jure Vežić p. Pavla, tajnik.

Pastirski list a austrijskih biskupa (Dalje).

Dočim pak zahtjevamo katoličke škole, mi nit sifemo u prošlost nit iščemo potrebu kakvog novog temelja, već tražimo katoličku školu, jer mislimo, da ju smijemo tražiti i na temelju postojećih zakona. Pa ako nas tko sumnjiši, da kanunu opet uvesti stanje starije dobe, koja nije razpolagala s današnjimi sredstvima, to nas proti tomu opravdava prvi vjerski povod k našemu postupku. Vlada naime Njeg. Veličanstva, premilostivog našeg vladara, smatrala je nužnim, da carinskem vijetu predloži njeke promjene u postojećih školskih zakonima, a potaklo ju na to i izkustvo, i sud strukovnjaka, želje sa raznih stranah izražene. Zar dakle taj ne bijaše prava prilika, da i mi biskupi sudjelujemo kod razprave? I nas je dovoljno podučilo 20godišnje izkustvo sa novom školom, i mi scinimo, da smo gledali čudoredno-vjerskog uzgoja punim pravom sposobni za strukovnjaku sud, mi koji danonice slušamo glasne i silne vjekije katolika. Zar dakle da ne smijemo tom zgodom i mi izjaviti svoje izkustvo, svog sud, želje svoje i Vaše? Pa ako to učinimo i zgodom se okoristimo, zar time zaslajujemo prieček, kao da lakošću duhove drazimo i uznenirjemo?

Nego i Vi sami ste stvar zrieli propisili i prouđili, kad ste u Vaših sastanci i prošojah, a isto tako i u katoličkom saboru prošle godine kod tadešnjih zajedanja i zaključaka izrekli, da se "čitavo i temeljito rešenje školskog pitanja jedino zakonodavnim putem postići može". To osvjeđenođe vodilo je i na poslužiti se hoćemo jedino pravom, koju imaju svaki državljani, držati se hoćemo puta, kojem nem zakon propisuje. Prouticmo s tog promjene, koje će, kada vlast predlaže, pa nadjosmo, da te nisu dorasle nit izkustvu, nit strukovnjaku sudu, nit da odgovaraju željama Vašim i našim, pa s toga smatramo se i dužnimi na predlog, da se promjene vrše u širem obsegu, te se uvaže svi pravedni zahtjevi.

A jeli to kakvo čudo? Zar su pretnjani ti naši predlozi i ne umjereni, kako nam se veli? Što bo zahtijevamo mi i Vi s nama, predragi u Isusu? Zahtijevamo uvedenje katoličkih škola za katoličku djecu, škola, u kojih imaju podudavati vjeron proniknuti i katolički učitelji, te njegova i promicati uzgoj i obuku polugauka sv. naše vjere. Ta eto i zakon sam nalaže školi dužnost, da djecu odgaja u vjersko-nabožnom duhu. A što to znaće reći, "u vjersko-nabožnom duhu"? Ako ista, a to ne drugo, nego da sav upliv škole na djecu bude sjerom zadan, da učitelji sami budu pobožni i dobrog ponašanja, da oni sami moradu prosudjivati svoju učiteljsku dužnost sa vjerskog stanovišta, da napokon školske knjige budu tako napisane i zastavljene, te služe i upućuju k nabožno-vjerskom uzgoju. Sami školski red, pridodan školskom zakonu, izrično priznaje temeljnim načelom obuke, da pojedini školski predmeti budu u jedinstvenoj međusobnoj svezbi. A to ne znači drugo, nego da i nauk vjero bude uvjek i uzko spojen s ostalimi učenim predmeti, te da ostala obuka ne protutvoriti nauku vjere.

Tako bi moralio biti. A dalje pak u istini izpuštanju, što nalaže sam školski zakon i red? Evo Vas u kratko pravo stanje naše današnje škole. Vjera nije glavni temelj i pravilo današnje naše škole, nego se jedino smatra kao jedan izmed mnogih učnih predmeta, a to još bez potrebnog broja školskih ura. Drugi školski predmeti nisu u nikakvoj svezbi sa vjerosaukom, pače se žalibog prečetejo danu posve lako predavati na način, koji ni malo ne posjećuje vjersko-nabožni uzgoj. Za vjerski uzgoj školske mladeži ustanov-

kjeno je toli malo duhovnih vježba i požnosti, da se s njimi, akoprem i mada djeca nježno i mehko srce, ipak ne dade probuditi živo čestvo pobožnosti. Crtki nije dopušteno, da slobodno učište vjersku obuku i duhovne vježbe, već to konično podpada pod odlučni sud svjetske oblasti. Crkva ne ima tako rekuč nikakvog upleta na načinu načinu učitelja, ona je posebno izključena kod njihovog zamještjera i tako se događa, da katoličku djecu često produžavaju i uzgajaju osobe, koje nisu ni malo sklonne katoličkom vjeri, koje su još čak i protivne, a takvi ljudi ne mogu uzgajati katoličku duhu.

Koješta bi još mogli zavesti, ali i to, što smo natuknuli jest dovoljno, da rastu mači plodove, kojima radja takova škola. Stovanje do crkve, ljubav do vjere, pojavi vjerskog življenuje sve to više se gube i izberavaju, tim više pak rastu nadutost i obolost, lakinovljenost i površnost, prezir pravu svakoj, božjoj i čovječjoj oblasti. A zar je to kakvo čudo, može li i biti drugačije? Jer ako se vjeroučitelji kroz odmjereno mu 2 sata na tjedan koliko mu drago i trudi, da djeci čim jasnije predloži strah božjeg i vjeru u red božjeg, da im učiće krčansku krijept, to nasprot drugi kroz više no 20satnu obuku na tjeđan tako mogu djelovati na djecu, da ne samo ne podkrepe i ne njevrste vjersko poznanje i vjersko življenuje, već ga — bilo hotice ili nehotice — još podkapaju i ruže. Oh! Ne predragi u Isusu, našu go-kužlost, koju svaki put čituju, kad te učnosti promišljamo, mi ne možemo podupuno i jasno izreci; neće nam se takodjer nit pobijati sve silne napadaje, kojima se mnogi nabacuju na nas i naše vjerno svećenstvo, pa imademo i odveć stovanja do Vaše djece, a da bi bježi rušiti u njihovih sreću vrijednost njihovih učitelja. At to ste mogli upoznati i u naših reči, da mi ne možemo zajamčiti katoličkim roditeljima katolički uzgoj njihove djece u takovoj školi, kakva je danas, a još manje Vam možemo reći, da smijete biti mireni gledati Vašu dužnost i stroge odgovornosti pred Bogom.

(Konac aliedi).

Pogled po svetu.

Trst, dne 23. jula 1890.

Austro-Ugarska: Budućega čedna slaviti će naša vladajuća obitelj a s njom i svi vierišni njoj narodi vjencanje nadvojvodkinje Marije Valerije, kćerke Njih. Veličanstva Franje Josipa I. i Jelisave sa nadvevodom Franom Salvatorom. Njeg. Veličanstvo cesar i kralj, koji rado izbjegvara bučne svećanosti, izrazio je želju, da se taj važni dogodaj u cesarskoj obitelji obavi posve skromno i na tihu.

O mogućem odstupu vodje staročeske stranke g. dr. Riegera razpravljaju još uvek ne samo česke, već i druge novine. Mlađečko glasilo „Narodni Listy“ piše o tom pitanju, da će Rieger odstupiti još prije dođućeg saborskog zasjedanja ili u obče neće odstupiti. Jedno i drugo, da odvisi o tom, kako će se razviti pitanje o česko-njemačkoj nagodbi. Odstupi li prije nego li se sastane sabor, biti će to znak, da neima nade, da bi ga stranke podupirala u svih pitanjih nagodbe. Ostane li i nadalje na svojem mjestu, to će biti jedino radi toga, da brani pojedine točke nagodbe u saboru,

i da izpani zadunu obvezu vladu i dr. njemačkim članovom nagodbene komisije. U jednom i drugom slučaju zadati će staročeskoj stranici, napose samu klubu, smrtni udarac, te neima dvojbe, da će se rečeni klub raspasti.

Glasila staročeske stranice pišu,

nik Bukovina barun Pino dao je ostavku radi poremećena zdravlja.

U dolnjoj Austriji pripravljuju se živahnno na izboru borbu njemacki liberalci i konservativci premda, nisu još izbori raspisani. Katolički privaci dolnje Austrije izdali su jur proglašenja birača, u kojem njim preporučuju, da biraju čestite državljane i prave katolike.

Izbori fiducijsara u Koruškoj vrše se povoljno za našu braću koruške Slovence. U više mjesta izabrani su većinom slovenski čedci, koji će birati u zemaljski sabor svoje privake.

Srbija: Ustanovljeno je napokon, da će razkralj Milan pratići kralja Aleksandru u vojnički logor u Niš, gdje će zajedno proboravati dulje vremena. Neima dvojbe, da će radikalna vlada strogo paziti na razkralja, da njoj nebi pravio neprilike medju časnici. U Biogradu sastali se srpski čevnici, dostašanstvenici, da razpravljuju o razvodu braka kraljiderskoga para, te su priznali, da je bio taj razvod posve zakonit.

Bugarska: Turska vlada imenovala je na molbu bugarskog ministarstva četvoricu biskupa u Macedoniju. Predsjednik ministarstva Stambulju, da se je pismeno zahvalio turskoj vladi, što je tim uredila biskupsko pitanje u Macedonia. Bugarsko ministarstvo, da će se preustrojiti tako, da će u njih stupiti nekoji članovi Radoslavovre stranke.

Italija: Radi razpusta društva „Pro Patria“, o četvrtu govorimo na drugom mjestu, uznenirili se dubovi u susjednog kraljevinu tako silno, da se čini kako da bi htješi navisiti austrijskoj vlasti rat radi toga razputa. Poznati vikači i privaci iridentističkih društava Italije spremaju se, da se obore svom žestinom u saboru na Avstriju, kao da je ova njim odgovorna za svoja djela i unutar austrijskih granica. Čudni li su ti talijanski diplomat! Oni misle, da se talijanska vlast može i mora pačati u poslove austrijske vlade, kao da je ova namjestrnica talijanskog kralja. Tim potvrđuju poznatu rečenicu, da je od smješnoga do ludoga samo jedan korak.

Franina i Jurina

Fr. Tako jo šla „Patria“.
Jur. Ma da ja.
Fr. Ki za ča to sada naši krajeli i ka-rejaki.
Jur. Malo te hukat i proklinjat pak će sve pasat.
Fr. Še čul, da je neki plovac va Istru i tuge za „Patriom“ černu mašu rekal na 5. tegu mjeseca.
Jur. Kamo greč, ter se onda ni još nija znalo kako će finit ta kumedijsa.
Fr. Ma vero, da je on mašil proti prepriju i začetu, kako san rekā.
Jur. Je, je, ma se za „Patriu“ nego zač je bil blagdan naših apostol sv. Cirile i Metoda.
Fr. Aha, otel je pokazat, da mu je žal, da su umrli.
Jur. Tako ča!

Različite vesti.

Vježbanje u cesarskoj obitelji. Dne 31. t. m. vježbati će se kćerka Njih. Ve-

ličanstva Franu Josipa I. i Jelisave, nadvojvodkinja Marija Valeriju sa nadvojodom Franom Salvatorom u Ištu. Cesar želi, da se obavi taj svečani čin skromno, te neće biti onoga da sada u Ištu svih sjajnih svečanosti, koje su običajno kod vladajućih dvorova u sličnih zgodah. Austrijski narod stvetovali će sa vladajućom kućom onaj dan skromno, ali i krenuo vježbanje miljenje cesarske kuće moleći se na bodži blagoslov i sreću novorodenčanima.

Mio gest. U utorku dorazio je ovde poslu izleta u Makarsku k odriču spomenik neumora Kačiću, poznati rođak i zastupnik na hrvatskom saboru g. Fran Folnegović.

Imenovanje profesora za državnu gimnaziju u Puli. U svoju vrieme javisimo, da je imenovan ravnateljem novoosnovane gimnazije u Puli g. dr. Swida. Kako čitamo u raznici novinu imenovanu su do sada ista gimnaziju slijedeći gg. profesori: Sowa do sada u Trstu, namjestni učitelj Schlechterer, do sada namjestni učitelj u Beču, Benedetti i Kalberg, do sada profesori u Pazinu. Hrvatskomu jesiku neće biti — kako je poznato — na toj u. kr. gimnaziji mjesto. Pa i čemu, neko Hrvati istre uči njemački ili talijanski, a neće li toga, eno njim motike i pastirske palice.

Temeljni kamen za novu crkvu. Posle subote blagoslovio ju biskup tršćansko-koparski presv. g. dr. J. Glavina uz sjaunu svećeničku asistenciju i u prisutnosti poglavica svjetih i vojnicih oblasti temeljni kamen za čestu župnu crkvu u Trstu.

Svetomu činu prisustvovao je silno množstvo naroda, osobito iz naše okolice. Nova župna crkva, za koju sakuplja posebni odbor dobrovoljne prinose i milodare, biti će posvećena sv. Vinku.

Naknadni občinski izbori u Žrnjinu. Javili smo u br. 28. „Naše Sloga“, da su se talijanski (?) občinski zastupnici I. tiela zahvalili na svojoj časti, da je ostavka primljena i da su uređeni naknadni izbori za 21. t. m. Rečenoga dana obavio se naknadni izbor u prisutnosti g. kot. glavara Ivana Simrića kako sliči: Pošto se u dvorani ekspulu ispiši broj birača, razloži g. načelnik dotični paragraf izbornoga reda upozorit prisutne na važnost toga čina. Od 125 upisanih (smješnih pravo-glasa) birača prisustvovao ih je 38 i glasovalo jednoglasno za slijedeće narodne predstavnike: Peteh Jakov p. Iva Krajevac Ivan p. Martina. Vitulić Anton p. Blažen Pamic Antončić Toma p. Mata. Pučić Franjo p. Iva. Zohil Franjo p. Iva. Krišan Anton p. Pera. Modrušan Mate p. Vicka. Kuhar Žavor Andre. Tomišić Anton p. Jakov. Zamjenici: Tanković Anton p. Mata. Orbanic Santo p. Marina. Hrelja Anton p. Martina. Ivanić Anton i Sufić Martin p. Antona Mengić. — Pošto bijaše proglašeni, kako bijaše vidivo iz glavne liste i protivlje glasovanju, g. načelnik za-ključio glasovanje i javi goraji uspjeh. — Tako sjedi sada u občinskom zastupstvu 30 hrvatskih zastupnika dočim bijaše do sada 20 Hrvata i 10 Talijana. Tim se očistilo občinsko zastupstvo od talijanske primjese, ne čemu se imademo zahvaliti i onoj desetorici naših protivnika, koji su relikvijsno položili čest občinskih zastupnika! Kao znak našeg napredka u ovoj občini spominjemo činjenicu, da je pred dvije godine glasovalo u prvom tielu 27 naših birača, a sada već 38, što navjamči, da će se malo po malo otreći svih naših birača talijanskog jarma. Živili naši stvjetni birači!

Li Pičan prije nam 20. t. m. Eto Vam, g. urednici, o svim prinos kulturi naših nespašenjaka. Neima tomu dugo što je naš mjestni župan dozvani po našlog občinskoj oblasti na zid nad ulazom gradskih vrata tabelu sa hrvatskim i talijanskim napisom. Ovakve tabele našale se u svih podobnijim našim prostranim mjestima občine Pazin. Pod talijanskom upravom bijahu te tabele jedino u talijanskom jeziku, no narodna uprava dala je izpraviti napis, da bude pravo Hrvatom i Talijanom. At da, tko da zadovolji naše krajjele i čarenjake! Hrvatski napis na tabeli ubo ih tako u „talijansko“ čelo, te napeli sve sile, da ga sa tabele našane. Tabela razbit nemogće tako lakso, jer je željeno, nu što neće sve izmisli stvorovi opojeni „djedovskom“ kulturom! Dne 15. t. m. u noći od utorka na sredini zamašala su naši „nespašeni“ junaci hrvatski napis na tabeli crnom uljenom bojom tako, da je napis posve posve nestalo, a tabela se blešće na pomazanom mjestu, kao valjda i oči naših protivnika od veselja rad toli junakog čina. — Dan pred tim „svetski“ dogodajem dopeljao je amo jedan čovjek na svojih kolih jednoga svećenika, koji je došao svomu drugu u pohode. Vlastnik

Kola raspregao konja i odsjeo u gostoni da odpočine on i blago i da stogod založi. Kad njim se bilo većer vratiš odavde put Pazinu, opazi kočiju, da je nestalo šavle, kojima je ruda spojena sa koli i da mu je na rudi prema razbita. Pomočao si sironom kako je mogao i putnici sretno odputovali. Mi svi ovdje snadmo, da su to dijavolsko djelo počinili ovdanji šarenjaci nemirnjeni nakon, da unešes u vozara i svećenika. Ti bezdušni radovali se bez dvojbe unaprijed kako će svećenik Hrvat skočiti preko ceste i taj zaglaviti ili barem dobro se raniti, da se bude sjećao za života pićanskih junaka. Suradne nade nije njim se, Bogu hvala, izpunila, a oni su opet jednom dokazali, da su od pete do glave — divljaci.

K spomeniku Kačiću. Da čim mnogo brojne i čim dosta jojne bude hrvatska hodočaće na grob i k spomeniku neumrloga starca Milovana, podpisani odbor pozivlje ovim iz "Hrvata", a navlastito hrvatsku mladež, da ne izostane od ove narodne slave tko može. Javljam ujedno sve ono, što svaki putnik treba da znađe gleda putovanja u Makarsku. Budući je slava odkrića spomenika dana 26. avgusta, to se ne putovati ovim redom:

Dne 22. avgusta na večer moraju se svi putnici naći na Rieci i tu se prijaviti odboru za putovanje u "Hôtel Continental" na Sušaku.

Dne 23. ranim jutrom odlazak s Rieke, preko Kraljevice, Novoga i Vrbnika u Senj. — Ona gospoda putnici iz hrvatskoga Primorja, kojima je nesgodno doći na Rieku, neka izvole pričekati parobrod u kojem od ovih mjesti i tu se ukrati. U Senju se ostaje do podne, a na podne pripredaje se put Zadra, gdje će se ostati celi vedor.

Dne 24. za rana put Šibeniku. Do podne pregledati će se Šibenik i posjetiti krasne slapove neke Krke, i na podne preko Trogira kroz župni Kaštelanski zalič prispjeva se u Split joštu večer.

Dne 25. ostaje se u Splitu, da se pregledaju njegove znamenitosti u gradu i okolini.

Dne 26. put u Makarsku, tako da se tamo rano u jutro pripreje. U Makarskoj ostaje se takodjer dne 27., a 28. avgusta povratak preko Splita i Zadra na Rieku.

Putovanjem ravn obor, a na raznim stanicama u Dalmaciji ustrojiti će se pod- odbori za pričekivanje gostova. U Makarskoj, će sam odbor Kačićeva spomenika učinkovit pred nosom i napokon 3) da nebi pobrinuti se, da lijevo pričeka i smjesti amjelo biti u Istri činovnika niti ekspeditora hrvatske gostove. Sto se tiče hrane, to će koji nebi znao što je i gdje je Pazin. Ako podpisani odbor za sve putnike unaprijed izdava gg. činovnika u svojih "kazalih" u naručiti po raznim mjestima, da nam talijanski naziv mesta i hrvatski, tada bi tako na dolasku spravno bude. Putujuće se bar toliko imbi potruditi, da potraže posebni parobrod, koji za ovo šest sati dočinje mjesto il da se popitaju pak dana stoji putnikom na rasploženje. Cijena se nebi dogadjale orako debele "pomut" parobrodu bit će po osobi najviše 5—6 kn. e.

Tko hoće da se pridruži putovanju, mora se javiti najduže do 8. avgusta i pri ložiti unaprijed za parobrod 4 for. Novac i prijave neka se šalju na uređeničtvu "Hrvatske" u Zagrebu (Nikolićeva ulica br. 14), gdje će se onaj gospodin, kojeg se osobno prijava, izdavati namire, a neka izvole pridržati tko počatom pošće, neka izvole pridržati poštansku primicu. Za obaveštenja neka se takodjer gospoda putnici izvole obratiti na uređeničtvu "Hrvatske", a kojim odborom složao radi. Gleda sam slavlja upućeno gospodu putnike na program, što će ga do koji dan u svih hrvatskih novina izdati sam odbor za podizanje Kačićeva spomenika. Podpisani odbor nade se, da će, moćestis rođoljubi u Dalmaciji biti u svemu pri ruci, te da će se hrvatska društva osobito pobrinuti, da čim ljepe budu u svakom mjesecu dočekani hrvatski gostovi u zemalja-posestima.

Još jednom pozivajući Hrvate, neka se ne skanjuju i ne propuste ljepe priliku, da se oduži sjeni najvećega Hrvata O. Andrije Kačić-Miošića, te preporučujući im, da ne čekaju zadnjeg časa, nego se čim prije najave za put, kličemo: Do viđenja na grobu starca Milovana!

Zagreb, 18. jula 1890.

Odbor za putovanje hrvatskih mladića u Dalmaciju.

Iz Vrbnika pišu nam 18. jula. Kako je već bilo javljeno u Vašem dičnom glasniku, da će se obdržavati 18. t. m. javna skupština glede ustrojenja zadruge za od tok našeg polja, skupština bijate obdržavanja, ali nama nije jošte poznat zaključak. Pošto je uređenje spomenutog polja od velike potrebe po našu pučanstvo, to bi bilo veoma željeti, da se već jedareda god učini za konačno uređenje tog diela zemljišta, kojemu voda skoro svake godine nanaša velike štete.

Javljam Vam ujedno radostnu vest, da se, naši i, ovdje izgraditi "Narodni dom", koji će biti "dika i ponos" cijelog kršćkog otoka. Dakako, taj će biti velike povrtnovnosti sa strane naših čolik-rodojuba, ali oni pregorjeti će sve i avake, da polute toli razvjetni i plemenitu svetu.

Prošlo nedjelje imali smo sreću čuti za prvi put lepu i milu propovijed iz našeg svećenika popa Matije Oračića, boravi ovdje već nekoliko nedjelja. Čuli smo već i drugdje o njegovoj propovijedi, a nešto se nimalo čudilo, kad bi "Secolo" donio "vražnu" vest, da je tobožna vlast naša zabranila izlet u Rim. Jedan prijatelj iz Lovrana kazao nam je, da su ovi "Planinici" mogli obrati na Liberiju; ima bo onđe možda desetak talijana, med kojima jest i bivši "Plasinsca" iz "Kali", "Vedela", "Franciće" itd., koji bi se bili vrlo rado približili onim nešpadićem. Ali su ih zašto rječki planinci zanemarili i tako ostali svi kod kuće. Do vidova!

Brajdar.

Prijateljem, koji nas pita o tome, o kojima je poznato, pripravljaju se hrvatski djaci, da pođe našu Dalmaciju prigodom otkrića spomenika velikomu pjesničkom Kačiću u Makarskoj. U tu svetu najmiti će parobrod na Rieci, odkako će kretnuti 22. avgusta put Dalmaciju. Nekoji hrvatski rođoljubovi ugovaraju sa ravnateljstvom trčanskoga Lloyda, da njim prepusti da 9—10 dana jedan, od većih parobroda, kojim bi obašli svu glavnu mjestu i predile Dalmacije. Na tom parobrodu, imali bi putnici hrvati, noćniči i u običe svu pogodnost, koju se na putu imati može. Ovako javljamo da danas našim prijateljem i rođoljubom, koji kane posjetiti našu krasnu Dalmaciju prigodom otkrića spomenika starcu "Milovanu". Čim doznamo o tom više, javiti ćemo temu našem listu.

Merad na našim peštak. Pod tim našom potužimo se u 26. broju "Našeg Sloga" na nerđi zbirki se na otoku Krku, što je neki posatarči činovnik posao Košljunu sa glasovitim samostanom. Po tom će Pontari plesati našredni pleš, onda će biti regata Pontarskih ladija. — Zajednička večera će biti u gajici na Košljunu, a odbor se pubrijuće za dobro a jestivo jelo i pilo. Odlazak iz Rieke s Adamčevića gata točno u 1 sat po podne; odlazak iz Punta u 8 sati, a dolazak na Rieku oko 10 sati u noći. Osot i plaća 50 kn. u ime vojnina, dječa članova do 10. godine ništa. Ulaznice se dobivaju kod društvenog blagajnika g. E. Tuškanu, ljekarnika na Sušaku. Umojavaju se grzenda, koja misle učestovati, da će izvole prijaviti radi većere do 10 sati u nedjelju prije podne kod društvenog blagajnika, jer odbor mora unaprijed javiti broj učestnika. Gospoda članovi neka izvole poniti svoje znakove, a koji ih neimaju, mogu ih dobiti kod g. blagajnika. Gospode učestnicice treba da pokazuju kod ulaza u parobrod ulaznicu ili pozivnicu. Odbor.

Bratovčini hrv. ljudi u Istri pri stupaju nadalje kao utemeljitelji: dr. S. A. u V. sa 25 for. Dr. Arnold Franjo, kr. javni bilježnik u Zagrebu sa 25 for. Miroslav grof Kulmer, vlastelin u Šestinsah sa 25 for. Ljudevit barun Vrancaycan, vlastelin u Orlasrovu sa 50 for. — Darovatelji: "Hrv. akad. društvo "Zvonimir" u Beču čisti prihod koncerta obdržavanog dne 13. februara t. g. u korist "Bratovčina" sveta od 29 for. 85 kn. Pop Niko Grčović sakupio u Bakru u kući g. Antuna Antića, trgovca svetu od 5 for. 60 kn. Marmatić M., katehet na kr. hrv. gimnaziji na Rieci posao svetu od 100 for. ostavljenom od pokojnoga opata Fismania. Dr. S. A. u V. kao dar "Bratovčini" namjenjen zgodnom prigodom po 10. N. N. u Kastvu 50 kn. Ivan Brusić, svećenik u Krku slao po analogu prečasnoga dra. Iv. Crnčića nadpopa u Slovinškom sv. Jeronimu u Rimu na dar "Bratovčini" svetu od 50 for. Pokojni kanonik Ivan Dukić Orban u Trstu ostavio oporukom "Bratovčini" jednu državnu obveznicu u nominalnoj vrijednosti 100 for. Petar Žic, bogoslov u Gorici posao svetu od 23 for. koja se sakupila u tamožnjem sjemeništu kog prirodi složne bratice: Hrvata, Čeha i Slovenaca. — Uplatili kao godišnji prinos: Žec Anton pok. Ivana 50 kn. Munić Vjekoslav u Port-Saintu 1 for.

Neva je obredarska svez za Tratom. Pišu nam iz Senja, da tamožnji veletržac i posjednik gosp. Franičević Vitez O. i V. u Senju našli su učinak i sebe među Talijane, da su pozivu i odlučku poći u Rim k miloj si braći. Našli su poduzetnika, koji je dobio "hrvatski" parobrod do Jazine. Plakate se vidjelo svuda po gradu sa ogromnim "Roma". Pravi Talijani i talijanski trči i skupljali podpisne. Trči, pitali, moli, prosi, desad i fiero, ali se ne našle u takozvanom talijanskom gradu sa svim podanici talijanskimi nego same dradešet i četrdeset osobe, a među otinama i Senja u Biće.

Merski poj u hrvatskom moru. Pod tim naslovom ima zagrebačka "Hrvatska" dopis iz Rieke, u komu se oprovravaju vesti, kojima su se u potonji doba proučile morskim psu u našem moru. U mnogim listovima bilo je onomadje govorilo o nekom učitelju plivanja, komu je morski pas odgriza nogu, a koju vist bacise u svet naši protivnici. Nu poštu dopisnik "Hrvatske", koji je Riečan, smatra te glasovu pak klevetom, koja je nikla iz svabuško-madžarskih moždiana, samo da se naškodi glasu kupalista, koja su se stala podizati u hrvet. Primorju, inajarjamo ovim, da je vist bila neistinita i da o morskome psu u našem moru neima govor.

Izvez dežica preko Rieke i Trata. Prošloga mjeseca bio je izvez dužica preko Rieke i Trata došla nepovoljan, jer je preko obje luke izvezeno samo 2:16 milijuna komada, dočim je prešle godine u istom mjesecu izvezeno 7.02 milijuna komada. Tomu su glavni razlogom: velike zalihe u Francezkoj i umanjena potreba u Italiji. Čijelokupni promet dužica u prvom semestru zadnje triju godina iznosio je (u milijunima komada) i to: 1890. god. 12,56, 1891. godine 30,32, 1888. godine 21,34. Izvezeno je od toga u Francezku prve spomenute godine (ore godine) 18,72. drugo 24,83, treće 17,11, a u Italiju (istim redom) 1,51, 4,11, 2,87. U drugo zemlje — Alžir, Španiju, Portugal i Britaniju — izvezano je gotovo svake godine jednako. Osobito je osjetljiva znatno umanjena potreba dužica u Italiju, što će biti valjda prolazan pojav, koji je u svrzi s običnim prilikama te države u ovo doba. Mora se još dodati, da je i preterana apelacija prošle godine onemogućila izuzniti posao ore godine. Ob.

Biskupski jubilej pape. Dne 19. februara godine 1893. navršiće se biskupski jubilej pape Leona XIII. Glavno predsjedništvo katoličkih društava u Italiji zaključilo je, da bi su što stjecanje prisavila na izvanrednu zgodu. U tu svetu izdan je od spomenutoga predsjedništva proglašen na katolike cijeloga sveta. Kardinal, državni tajnik Rampolla pisao je predsjedniku komandantu Paganuzziu o tom sljedeće: "Zaista ar. Otac ne može biti nečujiv, videći toliku ravnost odbora, da se vjernici pripreme, kako bi prisavili njegov jubilej biskupski, ako se Gospodin svidi produžiti mu za toliko život. Istina, on običajno odnositi na vječnoga Pastira crkve svaku čast, koja mu se izkazuje kao njezinom namještaju, ali ujedno dobro vidi, koliko je potrebno, osobito a ovo doba, za sve više stegnu oni vezovi ljubavi i stoljovanja, što spajaju dobre vjernike sa zajedničkim Ocem".

Papa i katolici Belgijski. Neda se poreći, da svjet katolički hoće odrešiti, da vidi papu slobodnoga i neudvionoga, jerbo u toj slobodi i neudvionosti upravo vidi najveći probitak za svoju vjeru. Zaista ne može dan, a da ne bi prisjepili pipi prosveti proti onim, što gase njegova prava, i stecane izjave, izričene i ugledne, da so izvoze sv. Oca ona vremenita vlast, bez koje djelovanje njegovo duhovno biva zaprečeno. — Nije tomu davno što je obdržana u Burgesu, u Belgiji, katolička skupština, u kojoj se je mon. Cartuyvels, podrektor svećušišća katoličkoga, otvorio. — Flandrij je za stvar crkve, za sv. Oca, svoje zlato, svoju molitvu, krv svojih sinova. Ona želi vidjeti okruženog slavljenim onoga, koji je potlačen. Narodi, koji su trpjeli, znadu gojiti encud na plemenitici patnjama; odvažnost napušta udiljenjem hrabre. Je li bilo kada zakonitijeg poticstva, nego li to, što ga Flandrij hoće da izkaže sv. Otcu? On je najviše veličanava na zemlji, namještnik Isusa Krista, otac naših duša, vjeran prijatelj naše domovine. I spomenut čuvstvo ljubavi papine prema Belgiji, i koliko su veledušno doprineli Belgijici novčiću sv. Petra, prešao je monsignor Cartuyvels da govoriti o dobročinstvih papinstva i o nesnosnom položaju, položaju, u kojem se nalazi sv. Stolica, "koja uviol predstavlja vjeru, postojanost, plodovitost djelatnost, slobodu". Skupštini prisutstvuju kardinali nadbiskup Malinski i biskupi Brugeski i Namurski.

K. L.

Neuku nauka.

Kad je govedo obolio od nadmu, otvoreni umire, koja bi inače živila, da su im rođenice znali koliku važnost naša koja koje se istodobno samo izgođe, pa ga govedo proguta.

G. P.

* * *

Kako da nam kokoši nesu puno i velikih jaja? U prikladno doba godine pokupi se u šumi jedaci, ali ne otrovnih gljiva, pa se posuđe i smrve u prah. Kad se tva hraniči kokoši urme se lanenih komina, tu ražene i ječane pljevi pa se umjesi sa nešto mlake ili bladne vode. Ovoj kušći doda se draputin pol toliko prasine od gljiva i smrvenih žirova, koliko se je primješalo lanenih komina. Sva se dobro umjesi, pa se svaka gana podaje svakoj kokoši par komada kolik liečnjak.

G. P.

Listnica u redničtvu.

G. dopisniku, koji nam je poslao jednu vise "Col vapore dalla Dalmazia ed Istria" javljamo, da onoga tiskati nemožemo, jer je pismo bez podpis.

Nekoj gg. dopisniku molimo, da se ustvari jer nam no dostaje prostora.

Listnica uprave.

Gosp. A. D. u P. Za god. 1888. od 1. aprila primisao for. 1-25, t. j. do 30. junija 88 od tada pa do konca tek. godine duguje nam for. 12-50. Prijateljski odziv!

Lutrijski brojevi

Dne 19. jula.

Boč	90	35	1	37	65
Grac	16	13	86	10	38
Tomešvar	1	74	67	81	69

Dne 23. jula.

Brač	43	47	23	12	75
Innsbruck	92	33	31	30	58

Poziv na predbrojku na popularno medicinsko djelo

„voda u zdravlju“

ili kako valja čovjeku rabiti vodu, da podpuni zdrav bude, da si zaštuva zdravlje i da visoku starost zdravi i krije pak doživi.

Kad sam prije pet godina izdao popularno medicinsko djelo moje pod naslovom „Voda itd.“ uvjerio sam se, da u nekim jugoslavenskim pokrajinama p. n. občinstvo malo mari za knjige zdravlju koriste, makar što je od našeg preuzvodenog mještane krasna ocjena o „Vraću“ u „Obzoru“ izšla bila i „Vraća“ najtoplje prepucala; nakon što se naša javna glasila polvalnou ocjenju o „Vraću“ dečala; i makar što je visoka kr. Hrvatsko-Slavončko vlast u Zagrebu zvanično preporučila „Vraća“ svim občinam, da vi ga nabavite za školske knjižnice. Medju svim jugoslavenskim pokrajinama, što se tiče nabava „Vraća“, odlikovala se Dalmacija, a osobito visoko ces. kralj. dalmatinsko namjestništvo u Zadru, koje je dozvolom preuzvodenog ministarstva u Beču, naručilo 480 knjiga „Vraća“, za da ga bezplatno podijeli svim župskim uredima obiju vjeroizposti u Dalmaciji. Poslije Dalmacije slijedi naša posestrima Istra, zatim Hrvatska, Bosna i Hercegovina, moja liepa Slavonija, Ugarska i čak Česka.

Pusti sam napisao gore oglašeno popularno medicinsko djelo „Voda u zdravlju itd.“, koje će dati tiskati, da bili se mogao ravnati glede koljine naklade istog djela, pozivam p. n. općinstvo na predbrojku tog djela, koje će sigurno kuncem rujna t. g. svjetlo ugledati.

Upozorujem p. n. občinstvo, da se u to većen broju predbroji na ovo djelo, jer će skorim izdati djelo pod naslovom „Voda u bolesti“, kojoj potonuo kad bi to naučio, a ne bi imao knjigu „Voda u zdravlju“, neće mu razumijevati biti knjiga „Voda u bolesti“.

Mnogogodišnjom praksom mojom skoro u svim jugoslavenskim pokrajinama, nastazio sam na velike mane gledje čuvanja i podupiranja zdravlja, osobito što se tiče zabilježenjem vode, koja je vrlo važan čimbenik za sačuvat i unaprediti zdravlje, počasni od poroda pa do visoke starosti.

U pogledu toga našao sam najveću nemarnost i strahu od vode u jednoj jugoslavenskoj pokrajini; jer čim se dijete roditi, samo ga ma kakvom kromom osuši i poviju a od kupanja nikada ni razgovora. U toj pokrajini čine to, da žalost, i izučene primjale. Ima matera, koje bi svoj savjet primile, pa bi im djeca bila lijepa kao jabuka; one materne pakto, koje se vode plaže, imaju ponajviše djecu pod buhu, blijući i križljavu. Zato mnogo djeca

imaju u svojem skladiću, ulica Zonta br. 5, avkorotnih strojeva za gospodarstvo te za spada drugu potrebu, kako i sve ostalo što spada na strojere. Osobito preporučju se njihove sisaljke (pampe) za tvrdjenje vode, pretskanje vina, gasenje vatre, sklopavanje tla i bilja; cieri za vodovode te za svaku drugu potrebu iz lievanoga i kovanoga željeza, kostira, krušku i lana; mališalice i cistulice itd., trebionice kuruze, slame-reznicice, tiskalnice, mastionice grozdja itd.

Prodavaju samo prokućana izvršna izvanjaki i domaću garantirana robu uz niske cene šaljuć ju sveda protue od carine. Za sada preporučamo osobito mališalice i cistulice itd. na opakom, da naše strojeve takodjer sami upravljamo.

Živic i drug. u Trstu

imada u svojem skladiću, ulica Zonta br. 5, avkorotnih strojeva za gospodarstvo te za spada drugu potrebu, kako i sve ostalo što spada na strojere. Osobito preporučju se njihove sisaljke (pampe) za tvrdjenje vode, pretskanje vina, gasenje vatre, sklopavanje tla i bilja; cieri za vodovode te za svaku drugu potrebu iz lievanoga i kovanoga željeza, kostira, krušku i lana; mališalice i cistulice itd., trebionice kuruze, slame-reznicice, tiskalnice, mastionice grozdja itd.

Prodavaju samo prokućana izvršna izvanjaki i domaću garantirana robu uz niske cene šaljuć ju sveda protue od carine.

Za sada preporučamo osobito mališalice i cistulice itd. na opakom, da naše strojeve takodjer sami upravljamo.

2

Schivitz & Comp.

Poziv na predbrojku izvršne i poštne printe!

100 do 150

goldmarjor in tudi vrč moreje si na mesec prisiljavati dostaže osobe, katere se noćej, a prisiljavaju poprjeđi prodajana po oblastnih davaljene strelki in dravnički papirjer. Kapitali se treba likitka tudi si. Našim očetom katere bi v kramku doseglo poljena vredna, dovoljno bi se, poletje pristojan provizije, radi stalna placa. Po-pričati je pri J. S. Gwy, Bankhus, Bed-dest, Hafermargasse 17. 3-10-1

Grena balkajal, kropatavica, prenosklost, žvezda, zadavica, reza, zapala utjehi itd.

moga se u kratko vremena inicijiti rabljenjem

NADARENIH

Prendinijevih sladiščah

(PASTIGLIE PRENDINI)

Ita je getovi Prendini, hokar i hokarac u Trstu

Vezoma pomaja učiteljem, prepojednikom itd. Prendinijevi hokaljči sočici, nastavnik jutranje krepatutice in grleški zapalki restajo kao za čudo amizanci ovih sladišč.

Opančka, Valja se poziti od varalih, koji je pančanjico. Zato treba uvjeti načinjati Prendinijevi sladiščki (Pastiglie Prendini) te gledati, da bade na omotaču kutijice (ikatke) svoj podpis. Svakim komad bil sladiščki ima nizancu na jednoj Strazi „Pastiglio“, na dragoj „Prendini“.

Cijena 30 n. kutijici zajedno za naputnik. Prodaja se na Prendinijevi hokarac u Trstu (Farmanca Prendini in Trieste) i u glavnih hokarac sveta. 22-43

Teodor Slabanja

stebrar v Gorici, ulica Morelli St. 17,

priporoča se vladivo pri visoko častiti domačišči in napravo čerkavskih posad in orodja najnovejše oblike, kot: montrance, kelkhev itd. itd. po najutiji ceni.

Staro retči popravi, ter jih v eni pažljavi in gospodari. Na blagovoljno vprašanje radovoljno odgovarja. 40-30

Poziv na predbrojku izvršne i poštne printe!

Unio catholica

zaved za uzajemno osiguranje škeda, u Beču (I. Bäckerstrasse 14) dovoljen ministarskom zaredbom od dne 28. februara 1889.

Zavod osigurava:

Pokretan in neprekinjeno poselj preli škeden od počasa, stiči in eksplozije. Za takovo osiguranje jamčimo vratno osiguravajući zavodi, koji su članovi dijelitvenog društva usajemnih osiguravajučih društva. Usledi uverja se usajemno osiguravajući zavodi može „UNIO“ podaretci osiguranja, in najreče vrednosti, te daje na temelju toga sarezca osiguranjem najveće jamčito i osigurava. Svakogodišnji višak razdeliti će se među osiguravate.

Ovaj zavod uveo je takodjer novu do zada neponovljene strukti osiguranja t. j.: Pretegnje ekvivalentne zvezde preli razbijanje in razprštanje. U ovu struktu spadaju one škede, kojih nisu posledice počasti, več koji nastaju usled bilo kojih drugih razloga. K uvedenju zavoda kod te do neve osiguratelje struke pozvani su ponajprije gg. ekvivalent predstavnici.

Posreduje „UNIO“ takodjer kod svih usajemnih osiguravajučih društva:

osiguranje na život i proti nezgodam.

U poslu osiguranja neka se izvodi obično obretili na glavno zastupstvo u Trstu ili na pojedine njegove zastupnike, koji će biti imenovani u gradovih in občinah.

Zastupnici i pokrajini kraja se poštano i pouzdanom osobi, koja neka se ustane. Ni posredni obrazi za poslovne glavne zastupstve.

TEST, mjeseca julija 1890.

Glavno zastupstvo zavoda „UNIO CATHOLICA“ u Trstu za Primorje (Istra, Trst i Gorica) i Dalmaciju.

M. MANDIĆ.

Prvo žrebanje,

14. avgusta

SAMO

1 gold.

Prvo žrebanje,

14. avgusta

Srećke dunajske razstave

2 glavna

dubitka

vsaki v

vrednosti

50.000

gl.

a. vr.

Vsaka srećka velja
za obojno žrebanje

Drugo žrebanje
15. oktobra

Srećke po 1 gold.

V Trstu pri: Giuseppe Bolaffio, Alessandro Lévi, Daniel Levy i drug., Morpurgo i drug., Ign. Neumann, Enrico Schiffmann in Marco Nigris.